

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **M. W.**  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej  
na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 2025 r.  
kwestii dopuszczalności kasacji  
na podstawie art. 531§1 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**przyjętą w sprawie V KK 124/25 kasację wniesioną na korzyść M. W. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 28 października 2024r. (V Ka 984/24), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 29 czerwca 2024r. (II K 50/24), pozostawić bez rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

M. W., wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 29 czerwca 2024 r., w sprawie o sygn. akt II K 50/24 uznano za winnego tego, że:

1/ w dniu 30 września 2023 r. w P., woj. [...], znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym I badanie 0,57 mg/l, II badanie 0,54 mg/l, III badanie 0,48 mg/l i IV badanie 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny samochód marki V. o numerze rejestracyjnym [...] w ruchu lądowym,

tj. popełnienia czynu z art. 178a§1 k.k.,

za który wymierzono mu karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 20 złotych;

2/ w dniu 30 września 2023 r. w P., woj. [...], w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w trakcie prowadzonej wobec jego osoby kontroli drogowej, jako kierującego pojazdem marki V. o numerze rejestracyjnym W. działając w zamiarze, aby przeprowadzający kontrolę funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w Ł. w osobach sierż. sztab. R. B. i sierż. Ł. R. popełnili czyn zabroniony polegający na niedopełnieniu przez nich obowiązków służbowych poprzez zaniechanie zbadania stanu jego trzeźwości, zezwolenia na oddalenie się bez wykonania czynności procesowych, poświadczenia nieprawdy co do tożsamości osoby prowadzącej wymieniony pojazd, a więc okoliczności mających znaczenie prawne, kilkakrotnie usiłował nakłaniać ich do tego,

tj. popełnienia czynu z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 18§2 k.k. w zw. z art. 231§1 k.k. w zw. z art. 271§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.,

za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby.

Orzeczenie to zaskarżone zostało apelacją obrońcy oskarżonego, w której podniesiono zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, obrazy prawa materialnego i prawa procesowego – art. 4, 7 i 410 k.p.k.

Apelację rozpoznał Sąd Okręgowy w Łodzi, który wyrokiem z dnia 28 października 2024r. w sprawie V Ka 984/24 utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego wyroku wywiódł obrońca skazanego podnosząc w niej zarzut:

- mogącego mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia rażącego naruszenia przepisów prawa, tj. obrazy przepisów postępowania w postaci art. 450§3 k.p.k. w zw. z art. 117§1 i 2 k.p.k. i art. 6 k.p.k. poprzez przeprowadzenie w dniu 28 października 2024 r. przez Sąd Okręgowy w Łodzi rozprawy odwoławczej i rozpoznanie apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 29 czerwca 2024 r., pomimo nieprawidłowego zawiadomienia skazanego M. W. oraz uprawnionego obrońcy z wyboru skazanego o wyznaczonym terminie, a mianowicie o zmianie sali sądowej z nr 102 na salę nr 254, co w konsekwencji doprowadziło do

wydania przez sąd odwoławczy wyroku z naruszeniem prawa oskarżonego do obrony.

Prokuratura Okręgowa w Łodzi w odpowiedzi na kasację wniosła o jej uwzględnienie i uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi w postępowaniu odwoławczym.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna z mocy ustawy – w rozumieniu art. 429§1 k.p.k.

Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 523§2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W niniejszej sprawie takie kary nie zapadły, gdyż M. W. skazano na karę grzywny i karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Jedyny wyjątek od wskazanej wyżej zasady stanowi kasacja, w której podniesiono zarzut o charakterze tak zwanej bezwzględnej przesłanki procesowej z art. 439 k.p.k. Taki zarzut jednak w niniejszej sprawie podniesiony nie został.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy przyjął omawianą kasację, choć nie pozwalały na to obowiązujące przepisy Kodeksu postępowania karnego (art. 523§2).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 531§1 k.p.k., wadliwie przyjętą kasację pozostawił bez rozpoznania.

[J.J.]

[r.g.]